

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.194/2016/7.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Szincsák Adrienn jogtanácsos

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Diószegi Éva ügyvéd

A per tárgya: munkavállalói rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása
és jogkövetkezménye

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.316/2015/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.M.2522/2012/43.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.316/2015/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.
Az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasítja.
Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap

alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A felülvizsgálati eljárás illetéke a felperest terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes 1991. január 28-ától állt a felperes, illetve jogelődje alkalmazásában számítástechnikai munkatárs munkakörben.
- [2] A felek 2008. február 15-én tanfolyami tanulmányi szerződést kötöttek, amelyben az alperes a S.L.O.T.SZ. Kft. által szervezett tanfolyam elvégzését és ahhoz kapcsolódó bizonyítvány megszerzését vállalta azzal, hogy ezt követően munkaviszonya meghatározott ideig neki felróható módon nem szűnik meg. Ellenkező esetben a képzéshez nyújtott támogatás költségének visszafizetésére köteles. A megállapodásban a munkáltató munkaidő-kedvezményt, illetve tanfolyami díjak és költségek megtérítését vállalta. A S.L. Kft. 2008. december 22-ei dátummal tanúsítványt állított ki, amely a felperes képzésen való eredményes részvételét igazolta. Az alperes 2009. november 26-án az ún. adatváltozás bejelentő lapon maga is közölte a képzés elvégzését a munkáltatóval.
- [3] A felperes és az I. Zrt. 2010. július 20-án szakmai egyeztetést tartott ezen cég irodájában. Előző napon a felperes részéről a megbeszélésen résztvevő munkavállalók egyeztetettek arról, hogy a tárgyalásokat lényegretörően fogják lebonyolítani. A felperest a megbeszélésen F.A.L. osztályvezető, Cs.E.SZ.P., ZS.A., valamint az alperes, a partnercéget pedig S.G., W.Z., J.É. képviselték. A tárgyaláson az alperes az előre egyeztetettekkel ellentétesen szólt hozzá, ezért F.A.L. megkérte őt, hogy az oda nem tartozó kérdéseket ne feszegetse, hanem írja fel. Az alperes az utasításra nem reagált, amire F.A.L. megkérdezte tőle, hogy van-e nála toll vagy adjon. Az alperes erre azt válaszolta, hogy „akkor meg sem szólalok”. Az osztályvezető ezt követően arra utasította, hogy menjen vissza a munkahelyére, amely felszólításnak az alperes eleget tett.
- [4] Az alperes 2010. július 20-án kelt, és július 31-én közölt rendkívüli felmondásával munkaviszonyát megszüntette azzal az indokkal, hogy „Rendkívüli felmondásom oka a mai napon történt becsület és szakmai hitelt sértő vezetői magatartás. A saját kollégák és külső partnerünk előtti példátlan megalázás olyan munkahelyi helyzetet teremtett, amely a továbbiakban tarthatatlan számomra, és így ellehetetlenítette a további munkavégzést.”

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes a keresetében a munkavállalói rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását, és az alperesre irányadó

felmondási időre járó átlagkereset megfizetésére kötelezését kérte. Ezen túlmenően állította, hogy az alperes a tanulmányi szerződésből folyó kötelezettségét is megszegte, ezért ennek megtérítését igényelte. Az alperes viszontkeresettel élt, és a rendkívüli felmondás alapján őt megillető végkielégítés megfizetését kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megismételt eljárásban hozott 40.M.2522/2012/43. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát. Kötelezte, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek felmondási időre járó átlagkereset címén 540.000 forintot, tanulmányi szerződésből eredő képzési költség ellenértékeként 264.046 forintot, valamint a kifizetésig járó kamatokat. Az alperes viszontkeresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek perköltséget, és rögzítette, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (továbbiakban régi Mt.) 87. § (1) bekezdés c) pontjára, (2) és (3) bekezdésére, valamint a 89. § (2) bekezdésére, és a 96. § (1) és (2) bekezdésében rögzítettekre. Hivatkozott továbbá az Mt. 101. §-ának (1) bekezdésében szabályozottakra.
- [8] Az ítélet szerint az alperes által közölt rendkívüli felmondás túlzottan általános indokolást tartalmaz, abból nem derül ki, hogy mi volt az a „példátlan megalázás”, illetve „becsületet és szakmai hitelt sértő” vezetői magatartás, amely a munkaviszony megszüntetéséhez vezetett. Nem tisztázott, hogy ki sértette meg az alperes becsületét és milyen módon, milyen cselekménnyel, pl. tevőlegesen vagy verbálisan.
- [9] A felmondás tartalmi okból sem megfelelő, nem tesz eleget a valóság követelményének. A bizonyítási eljárás során nem nyert igazolást, hogy bárki az alperes becsületét vagy szakmai hitelét sértő vezetői magatartást tanúsított volna. Az alperes a megbeszélte stratégiával szembehelyezkedett, ezzel ellentétes magatartást tanúsított, a felettese pedig arra kérte meg, hogy ne térjen el a tárgytól. A tanúvallomások nem támasztották alá a becsületsértést, a szakmai hitelt sértő vezetői magatartást, nem nyert igazolást, hogy kiabálás, goromba, agresszív hangnem, vagy bármiféle megalázó szóhasználat, stílus vagy cselekedet valósult volna meg az alperessel szemben.
- [10] A felperes keresete tehát megalapozott volt, és ezzel összefüggésben az alperes viszontkeresetét el kellett utasítani. Az alperes jogellenesen szüntette meg rendkívüli felmondással a munkaviszonyát, ezért köteles a reá irányadó felmondási időre járó átlagkereset megfizetésére, a felperest pedig végkielégítés megtérítése nem terheli.
- [11] Az alperesnek kellett az okirattal és a tanúvallomással szemben

bizonyítania, hogy a tanulmányi szerződés ténylegesen nem volt annak tekinthető. Ennek nem tett eleget, mivel a tanulmányi szerződés teljesedésbe ment, az általa megszerzett képesítést maga jelentette be a felperesnél. Bizonyítvány kiállítására nem volt szükség, a tanfolyam sikeres elvégzését nem kellett ezzel igazolni.

- [12] A tanúként meghallgatott oktató a vallomásában előadta, hogy tényleges, valós oktatás történt, amely alapján az alperes új tudást szerzett. Erre tekintettel pedig megsértette a tanulmányi szerződés pontját, ezért köteles megfizetni a felperes által ezen a jogcímen követelt összeget.
- [13] Az alperes indítványozta B.M. tanúkénti meghallgatását, aki arról tudott volna nyilatkozni, hogy a felettes perbeli napon tanúsított magatartása csak az „utolsó cseppet jelentettek a pohárban”. Az alperes által a felperessel közölt rendkívüli felmondás azonban csak a felmondás napján történt eseményt tartalmazza az indokolásában, előzményekre utalás nincs, így ez ebben az eljárásban nem volt értékelhető. A bíróság ugyancsak nem találta szükségesnek annak igazolását, hogy a bizonyítvány kiadása feltétele volt-e a tanfolyam elvégzésének.
- [14] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.316/2015/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében megváltoztatta, a felperes keresetét elutasította, az alperes perköltség, tanúdíj viselésére kötelezését mellőzte azzal, hogy a perrel felmerült költségeiket a felek maguk viselik. A felperest kereseti és fellebbezési illeték, valamint tanúdíj megfizetésére is kötelezte, továbbá arra, hogy fizessen az alperesnek másodfokú perköltséget.
- [15] A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a alperes per tárgyává tett munkavállalói rendkívüli felmondása kizárólag a 2010. július 20-án történt eseményekre hivatkozott, nem is utalt megelőző munkáltatói magatartásra vagy intézkedésre. Azt tehát az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a rendkívüli felmondás indokaként korábban történt eseményekre ebben a perben nem lehetett hivatkozni, így arra bizonyítás lefolytatása is szükségtelen lett volna.
- [16] Mind F.A.L., mind Cs.E.SZ., dr S.G., sőt maga az alperes előadása is alátámasztotta, hogy a megbeszélésről való elküldésre akkor került sor, amikor kiderült, hogy az alperes nem vitt magával tollat a tárgyalásra. Arra csupán F.A.L. hivatkozott, hogy az alperes hozzáállása nem volt megfelelő, az előző napon megbeszéltekkel ellentétes volt, és azt is csupán ő állította, hogy az alperes provokatívan viselkedett vele szemben. F.A.L. és Cs.E.L. az elsőfokú ítéletben foglaltaknak megfelelően úgy nyilatkozott, hogy F.A.L. az alperes elküldésekor nem emelte fel a hangját, nem tett megalázó megjegyzést, nem torkolta le a munkavállalót. Zs.A. pedig nem emlékezett ilyen eseményre, előadása szerint ő csupán azt vette észre, hogy csend lett, majd az alperes felállt és kiment.
- [17] A tanúvallomásokkal szemben azonban W.Z. úgy nyilatkozott, hogy még a megbeszélés elején volt egy „összezörrenés” az alperes és az

osztályvezető között, feszültség volt közöttük érezhető. F.A.L. „leszolta”, negatívan kommunikálta az alperes kérdéseit, majd egy fél óra múlva, amikor fel akart valamit írni de nem volt nála toll, és a mellette ülőtől kért, az osztályvezető felcsattant és felszólította, hogy távozzon a B. telephelyre. A felettes nem vezetőhöz méltó módon viselkedett, a tanú is megalázónak érezte volna az így kialakult helyzetet a beszállító jelenléte miatt (jegyzőkönyv, 3. oldal). J.É. azt adta elő, hogy a felperes részéről jelenlévők között vita volt a perbeli megbeszélés alkalmával, amelynek során az osztályvezető indulatosan mondott valamit, az ő meglátása szerint a munka hevében F.A.L. stílusa néha nehezebben volt kezelhető. Az alperes hozzáállását, felkészültségét a tanú megfelelőnek érzékelte (jegyzőkönyv, 5. oldal). S.G. pedig akként nyilatkozott, hogy a tárgyalás során F.A.L. „felkapta a vizet, felemelte a hangját”. A viselkedését nevetségesnek, furcsának tartotta, de nem feltételezte, hogy a célja megalázás lett volna. Vitára nem emlékezett, az alperes részvételét hasznosnak ítélte.

- [18] A másodfokú bíróság a három, konfliktusban nem érintett, független és érdektelen tanú vallomása súlyozott figyelembevételével az elsőfokú bírósággal ellentétben úgy értékelte, hogy az osztályvezető magatartása, stílusa, hangneme alkalmas volt arra, hogy az alperesben a megalázottság érzését keltse, és a jelen lévő külső személyekben is megütközést váltson ki. Az elsőfokú ítéletben megállapítottakkal szemben a tanúk igazolták, hogy az osztályvezető emelt hangon, indulatosan mintegy kizavarta az alperest a tárgyalás helyszínéről a kollégái és olyan külső személyek jelenlétében, akikkel egyébként szakmai kapcsolatot kellett tartania. S.G. nyilatkozata alapján az eset kapcsán az is megállapítható volt, hogy az alperes szakmai kompetenciájának megkérdőjelezése is felmerült. Az alperes demonstratív, provokatív, az előre megbeszéltekkel ellentétes magatartása nem nyert igazolást.
- [19] Az MK.95. számú állásfoglalás lehetővé teszi összefoglaló indok megjelölését, amiből azonban pontosan ki kell derülnie a másik fél számára, hogy a munkaviszony további fenntartása miért nem lehetséges. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a rendkívüli felmondás konkrétan utalt a 2010. július 20-ai eseményre, és az annak során alperest ért sérelemre. Az a körülmény, hogy a munkáltató szubjektíve a felettes viselkedését nem értékelte olyan súlyúnak, amely munkavállalói rendkívüli felmondásra adna okot, nem jelenti az indok „világosság” követelményébe ütköző voltát.
- [20] A másodfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 102. § (2) bekezdésében foglaltakra, amelyek a munkáltató köteleességét sorolják fel, amelybe beletartozik a munkavállaló szükségtelen megalázásának kerülése is. Ugyanígy beleértendő ez az Mt. 3. § szerinti együttműködési kötelezettség körébe. A felettes bizonyított, objektíve a munkavállaló megalázására, szakmai hitele megkérdőjelezésére alkalmas magatartását az alperes alappal értékelhette úgy, hogy az a további együttműködését a

munkáltatójával szemben nem teszi lehetővé.

- [21] A munkavállalói rendkívüli felmondás jogszerűségét állapította meg a másodfokú bíróság, és ezért a felperesnek az Mt. 101. § (1) bekezdésére alapított felmondási időre járó bér iránti, valamint a tanulmányi szerződés jogellenes rendkívüli felmondással történő megszegésére hivatkozással előterjesztett követelését elutasította. Rögzítette, hogy az alperes a viszontkereset elutasítására vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést fellebbezéssel nem támadta, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (3) bekezdésére is figyelemmel e körben nem érintette.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [22] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását”, és a keresetben foglaltaknak helyt adva az alperes marasztalását kérte.
- [23] A felülvizsgálati érvelés szerint az elsőfokú bíróság állapította meg helyesen, hogy az alperes felmondása nem felelt meg a felmondás idején hatályos Mt. 96. § (1) bekezdésében, illetve 89. § (2) bekezdésében foglaltaknak.
- [24] A felperes a perben mindvégig vitatta, hogy az alperes rendkívüli felmondása jogszabályi előírások szerinti, mivel abból nem derült ki, hogy mi az a „példátlan magatartás”, illetve „becsületet és szakmai hitelt sértő” vezetői magatartás, amely mellett a jogviszony fenntartása lehetetlenné vált.
- [25] Egyedül W.Z. tanú nyilatkozta azt szubjektíven, hogy F.A.L. nem vezetőhöz méltó módon viselkedett, a többi tanú ezt nem támasztotta alá. A felülvizsgálati kérelem szerint a munkajogi aláfölérendeltségi hierarchiában ez megengedett volt, ezért erre alapítani egyedül az ítéleti tényállást nem lehetséges.
- [26] J.É. és S.G. tanúk sem támasztották alá, hogy F.A.L. nem megfelelő hangnemet használt volna a felperessel szemben. Feszültségre okot adó magatartást nem jelöltek meg. Azt, hogy egyes tanúk mit minősítenek szubjektíve annak, hogy „mi fér és mi nem a főnöki utasítás kategóriájába”, nem szolgálhat a bíróság által megállapított tényállás alapjául, különösen nem úgy, hogy konkrétumok egyik esetben sem kerültek megjelölésre egyik tanú és az alperes részéről sem.
- [27] A felperes álláspontja szerint az MK. 95. számú állásfoglalás alapján ha összefoglalóan jelöli meg a felmondó fél a munkaviszonya megszüntetése okát, akkor abból is ki kell pontosan derülnie, hogy miért nem tudja a munkaviszonyt a továbbiakban fenntartani a fél, aki azt megszüntette. Az alperes ennek nem tett eleget, és még csak nem is utalt a megszüntetés okára, mint ahogyan azt a másodfokú bíróság megállapítani vélte.
- [28] A felülvizsgálati kérelem szerint a másodfokú bíróság a Pp. 206. §-ában foglaltakat sértett meg a döntésének meghozatala során.
- [29] A felperes hangsúlyozta, hogy az alperes provokatív magatartása volt olyan, amely a rendkívüli felmondást eredményezte.

- [30] A felülvizsgálati kérelem emellett hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság ítéletének rendelkező része helytelenül utal a kamatra irányadó hatályos Ptk-ra, illetve az Alaptörvényre tekintettel arra, hogy ezen jogi normák még nem voltak hatályban a perrel érintett esemény idején.
- [31] Az alperes ellenkérelemnek nevezett, de tartalmában csatlakozó fellebbezésében a felülvizsgálati kérelem elutasítását kérte, álláspontja szerint az abban foglaltak nem helytállóak.
- [32] Az első fokon eljáró bíróság az ítéletében a viszontkereseti kérelmet elutasította, de miután az alperes fellebbezésében a kereseti kérelem elutasítását kérte, ezért az értelemszerűen a viszontkereseti kérelemnek való helyt adást magában foglalta. A másodfokon eljáró bíróság elutasította a kereseti kérelmet, de nem döntött a viszontkeresetről annak ellenére, hogy ha az „alapkereset” elutasításra kerül, akkor a viszontkereseti kérelem érvényesül.
- [33] Hangsúlyozta, hogy az alperes nem kapott semmiféle bizonyítványt az oktatásnak nevezett képzés után, a felek szándéka nem szakképesítés megszerzésére irányult, hanem csak arra, hogy egy bizonyos programnak az elkészítését segítse elő.
- [34] Az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelemként azt terjesztette elő, hogy a másodfokú bíróságnak abban az esetben, ha a felmondást jogosnak ítélte meg, döntenie kellett volna a végkielégítésről, ami jogellenesen nem következett be. Ezért a Kúriának az egész eljárás felülvizsgálata során a végkielégítés megítélésével kapcsolatos nyilatkozatot is „szerepeltetnie kell” a döntésében.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [35] A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott, míg az alperes ellenkérelemnek nevezett, de határidőben benyújtott és tartalmában csatlakozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból kellett elutasítani.
- [36] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.
- [37] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint rendkívüli felmondás indokolása is történhet összefoglalóan (MD.II.262.). E követelménynek megfelel az intézkedés, ha ebből mindazok a tények és körülmények megállapíthatóak, amelyeken a jognyilatkozat alapul (BH2004.203.).
- [38] A másodfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a rendkívüli felmondás konkrétan utalt a 2010. július 20-ai eseményekre és az alperest ért sérelemre. Ebből következően nem lehetett arra a következtetésre jutni, hogy az alperes rendkívüli felmondása nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak (Mt. 96. §).
- [39] A bíróság a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét a maguk összességében értékeli, és a per összes

releváns körülményére figyelemmel - meggyőződése szerint - bírálja el mérlegelve, hogy az egyes bizonyítékok közötti ellentét miként oldható fel [bizonyítékok szabad mérlegelésének elve: Pp. 206. § (1) bekezdés]. E mérlegelés legfőbb korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége [Pp. 221. § (1) bekezdés]. Az ítélet indokolásából ugyanis világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak tekintett. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves, vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH2012.173.).

- [40] Jelen esetben a másodfokú bíróság a bizonyítékokat, különösen a tanúvallomásokat helytállónan értékelte, ennek során törvénysértés nélkül tulajdonított kiemelt jelentőséget azon tanúk előadásának, akik a konfliktusban nem voltak érintettek, és így elfogulatlannak voltak tekinthetők. W.Z. határozottan emlékezett a történetekre, állította, hogy „nem vezetőhöz méltó módon viselkedett F. úr” (jegyzőkönyv, 3. oldal 5. bekezdés). S.G. tanú is úgy nyilatkozott, hogy „emelt hangon adott F. úr utasítást, ez nem fér bele szerintem a főnöki utasítás kategóriájába” (jegyzőkönyv, 4. oldal 5. bekezdés).
- [41] Téves az a felülvizsgálati hivatkozás, hogy a munkajogi aláfölérendeltségi rendszerben ez a felettesi magatartás megengedett lenne (3. oldal 1. bekezdés), hiszen az Mt. 103. §-ának (1) bekezdés c) pontja egyértelműen azt rögzíti, hogy a munkavállaló köteles a munkatársaival együttműködni és munkáját úgy végezni, valamint általában olyan magatartást tanúsítani, hogy az más egészségét és testi épségét ne veszélyeztesse, munkáját ne zavarja, anyagi károsodását vagy helytelen megítélését ne idézze elő. Ez az elvárt magatartás pedig a vezetőre is irányadó.
- [42] A másodfokú bíróság helytállónan fejtette ki, hogy az osztályvezető eljárása, stílusa, hangneme alkalmas lehetett arra, hogy az alperesben a megalázottság érzését keltse, olyan személyek jelenlétében távolították el a megbeszélés helyszínéről, akikkel a továbbiakban is szakmai kapcsolatot kellett tartania. Az pedig alaptalan felperesi hivatkozás, hogy az alperes provokatív magatartása idézte elő F.A.L. fellépését, mivel ezt az osztályvezetőn kívül egyetlen tanú sem állította.
- [43] Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság helytállónan rögzítette, hogy az alperes rendkívüli felmondása megfelelt a jogszabályi előírásoknak, az nem volt jogellenes, így a felperes keresete megalapozatlan volt a tanulmányi szerződéssel összefüggésben is.
- [44] A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

- [45] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2006. (II.15.) PK vélemény].
- [46] Figyelemmel arra, hogy a csatlakozó felülvizsgálati kérelem ezen jogszabályi előírásoknak nem felelt meg, ezért azt hivatalból kellett elutasítani.
- [47] A másodfokú bíróság az Alaptörvényre tévesen hivatkozott, mivel az a rendkívüli felmondás kiadásakor még nem volt hatályban. Ezért a Kúria másodfokú bíróság ítéletének 6. oldal 3. bekezdés utolsó mondatát mellőzi.

A döntés elvi tartalma

- [48] *A munkavállalói rendkívüli felmondás, azonnali hatályú felmondás indoka is lehet összefoglaló jellegű, de abból azoknak a tényeknek és körülményeknek egyértelműen ki kell tűnniük, amelyekre a munkavállaló a jogviszony megszüntetést alapította [régi Mt. 96. § (1) bekezdés, új Mt. 78. § (1) bekezdés].*

Záró rész

- [49] A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, a csatlakozó fellebbezést hivatalból elutasította.
- [50] A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján kell viselnie. Tekintettel azonban arra, hogy ezt a felperes már megfizette, erről a Kúriának jelen határozatában rendelkeznie nem kellett.
- [51] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró**

A kiadmány hitelélül:

Nné

tisztviselő